

מנין, ועל זה כי הוא הפיקום לכל התקופות והגימות ריאות והעבריים והזנים וחגים ושבתוות. וישראל שדקים בקדוש ברוך הוא, עושים חשבון לבנה, והם דבקים בו ומעלים אותו למלחה, שבתווב (דברים י) ואתם דבקים בה' אללהיכם וגוי.

ישרצו הימים שירץ נפש חייה. אמר רבי אלעזר, הרי פרשוחה שאוטם מים רחשו והוליוו כמו שלמעלה, והרי נאמר. וועך יעופר על הארץ - יעופר ציריך לכתב, מה זה יעופר?

אמר רבי שםעון, סוד הוא, וועך זה מיכאל, שבתווב (ישעה) ויעיר אליו אחד מן הרשפים. יעופר (ר"א יעוף אריך לו, אלא זה גבריאל) דא גבריא"ל דכתיב, (דניאל ט) והאיש גבריאל אשר ראתי בחזון בתחלה מעך ביעיר. (ר"א וזה יעופף). על הארץ - זה אלהו שנמציא קפיד באיזו ולא מצד של אבא ואמא הוא. נמצאו שהוא (טס את העולם) בארכנו טיסות, שבתווב רוחם ה' ישאך על אשר לא אדע. רוחם ה' - אמרת. ישאך - שמים. על אשר - שלש. לא אדע - ארכנו. על פני - זה מלאך המות שהוא [מחשך הארץ]. על פני - מחשך פני העולם, ובתווב בו וחשך על פני החום. רקיע השמים - כמו שאמרנו עולה ומסתין וכו'.

אמר רבי אבא, והרי מלאך המות בשני הארץ? אלא על הארץ זה רפא"ל, שהוא ממנה על רפואת הארץ. שבכלו נרפא הארץ, וכן בנו אדם עליה ומרפא לכל כחו. על פני רקיע השמים - זה אוריא"ל. והפל הוא בפסוק.

ולבן כתוב אחריו ויברא אליהם את התפיניגים הגדולים. אמר רבי אלעזר (ר"א קרי בארכנו אל, לוייתן וכות וו) אלה הם שביעים מנגינים גודלים ממן רברבן על שביעין על עמיין, ובגין לכך

שירוותא לכל חושבנה ולכל מנין, ועל דא הכא הוא אחר לכל תקופות וגימטריות ועיבורין זומני ותאי ושבתי. וישראל דרבקי בקדשא בריך הוא עברי חושבן לסייעא, ואנון דבקין ביה וסלקין ליה לעילא, דכתיב, (דברים י) ואתם דבקים בי אלקיכם וגוי:

ישרצו הימים שירץ נפש חייה, אמר רבי אלעזר דא אוקמה דאנון מיין רחישי ואולדו בגונא דלעילא וזה אמר. רעוף יעופף על הארץ. יעופ מבעי ליה, מהו יעופף.

אמר רבי שםעון רוזא הוא. רעוף דא מיכאל דכתיב, (ישעה) ויעף אליו אחד מן הרשפים. יעופר (ר"א לע' יעוף מבצע לה אלא) דא גבריא"ל דכתיב, (דניאל ט) והאיש גבריאל אשר ראתי בחזון בתחלה מיעף ביעף. (ר"א לע' ורא הוא יעופף), על הארץ (כ"א דא אלהו דاشתבח תדר בארעה ולא מסטרא ראנבא ואמא אשתבח דאותו (ס"א ואיהו טעם עלימא) בך' מסאי דכתיב, (מלכים א ייח) רוחה ת' ושאך על אשר לא אדע. רוחה ת' תר. ושאך הערין. על אשר תלה, לא אדע ארכען. על פני דא מלאך המות דהו א (אות דלא נרט) (חשוק ארעא. על פני) (כ"א אחשיך פני עלהא ובתיב ביה וחשך על פני החום), רקיע השמים. קדאמון עולה ומיטין וכו'.

אמר רבי אבא והא מלאך המות בשני אתברי. אלא על הארץ דא רפא"ל דאייהו ממן לאסוטא דארעא דגיגיה אתרפיאת ארעא וקיקים בר נש עלה ורפוי לכל חיליה. על פני רקיע השמים דא אוריא"ל, וככלא הוא בקרא.

ובגין לכך כתיב בתיריה ויברא אליהם את התפיניגים הגדולים. אמר רבי אלעזר (ר"א הוא אוקמן אלין לוייתן וכת וו) אלין אונון שביעין ממן רברבן על שביעין על עמיין, ובגין לכך